Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Store Afdeling)

4. oktober 2024*

»Præjudiciel forelæggelse – unionsborgerskab – artikel 20 TEUF og 21 TEUF – artikel 7 og 45 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder – retten til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område – unionsborger, der i forbindelse med udøvelsen af denne ret og med sit ophold i en anden medlemsstat lovligt har opnået en ændring af sit fornavn og sin kønsidentitet – forpligtelse for oprindelsesmedlemsstaten til at anerkende og indføre denne ændring af fornavn og kønsidentitet i fødselsattesten – national lovgivning, der ikke tillader en sådan anerkendelse og indførelse, således at den pågældende er nødsaget til at indlede en ny retslig procedure vedrørende ændring af kønsidentitet i oprindelsesmedlemsstaten – betydningen af Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Den Europæiske Union«

I sag C-4/23 [Mirin] [i],

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Judecătoria Sectorului 6 București (retten i første instans, afdeling 6, i Bukarest, Rumænien) ved afgørelse af 11. august 2022, indgået til Domstolen den 3. januar 2023, i sagen

M.-A.A.

mod

Direcția de Evidență a Persoanelor Cluj, Serviciul stare civilă,

Direcția pentru Evidența Persoanelor și Administrarea Bazelor de Date din Ministerul Afacerilor Interne,

Municipiul Cluj-Napoca,

procesdeltagere:

Asociația Accept,

Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării,

har

DOMSTOLEN (Store Afdeling),

* Processprog: rumænsk.

[i] Den foreliggende sags navn er et vedtaget navn. Det svarer ikke til et navn på en part i sagen.

sammensat af præsidenten, K. Lenaerts (refererende dommer), vicepræsidenten, L. Bay Larsen, afdelingsformændene A. Arabadjiev, A. Prechal, K. Jürimäe, T. von Danwitz og O. Spineanu-Matei samt dommerne J.-C. Bonichot, S. Rodin, I. Jarukaitis, A. Kumin, M.L. Arastey Sahún og M. Gavalec,

generaladvokat: J. Richard de la Tour,

justitssekretær: fuldmægtig R. Șereș,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 23. januar 2024,

efter at der er afgivet indlæg af:

– M.-A.A. ved avocată R.-I. Ionescu,

– Municipiul Cluj-Napoca ved E. Boc, R. Lăpușan, A. Roman, A. Roşca og A. Rus, som befuldmægtigede,

– Asociația Accept ved consilier juridic A.-M. Baltac og avocată R.-I. Ionescu,

– den rumænske regering ved E. Gane og O.-C. Ichim, som befuldmægtigede,

– den tyske regering ved J. Möller og R. Kanitz, som befuldmægtigede,

– den græske regering ved T. Papadopoulou, som befuldmægtiget,

– den ungarske regering ved Zs. Biró-Tóth og M.Z. Fehér, som befuldmægtigede,

– den nederlandske regering ved M.K. Bulterman og C.S. Schillemans, som befuldmægtigede,

– den polske regering ved B. Majczyna, E. Borawska Kędzierska og A. Siwek-Ślusarek, som befuldmægtigede,

– Europa-Kommissionen ved A. Biolan, H. Krämer og E. Montaguti, som befuldmægtigede,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 7. maj 2024,

afsagt følgende

Dom

1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 2 TEU, artikel 18 TEUF, 20 TEUF og 21 TEUF samt artikel 1, 7, 20, 21 og 45 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret«).

2 Denne anmodning er blevet indgivet i forbindelse med en tvist mellem på den ene side M.-A.A., der er en rumænsk statsborger, og på den anden side Direcția de Evidență a persoanelor Cluj, Serviciul stare civilă (tjenesten for civilretlige forhold ved personregisterdirektoratet i Cluj, Rumænien), Direcția pentru evidența persoanelor și Administrarea Bazelor de Date din

Ministerul Afacerilor Interne (direktoratet med ansvar for personregistret og forvaltningen af personregisterførere under indenrigsministeriet, Rumænien) og Municipiul Cluj-Napoca (Cluj-Napoca kommune, Rumænien) vedrørende anerkendelse af M.-A.A.s ændring af fornavn og kønsidentitet, der lovligt er blevet opnået i Det Forenede Kongerige, og indførelse af oplysninger herom i M.-A.A.s rumænske fødselsattest.

Retsforskrifter

EU-retten

EU-traktaten og EUF-traktaten

3 Artikel 2 TEU har følgende ordlyd:

»Unionen bygger på værdierne respekt for den menneskelige værdighed, frihed, demokrati, ligestilling, retsstaten og respekt for menneskerettighederne, herunder rettigheder for personer, der tilhører mindretal. Dette er medlemsstaternes fælles værdigrundlag i et samfund præget af pluralisme, ikke-forskelsbehandling, tolerance, retfærdighed, solidaritet og ligestilling mellem kvinder og mænd.«

4 Artikel 18, stk. 1, TEUF fastsætter:

»Inden for traktaternes anvendelsesområde og med forbehold af disses særlige bestemmelser er al forskelsbehandling, der udøves på grundlag af nationalitet, forbudt.«

5 Artikel 20 TEUF er affattet som følger:

»1. Der indføres et unionsborgerskab. Unionsborgerskab har enhver, der er statsborger i en medlemsstat. Unionsborgerskab er et supplement til det nationale statsborgerskab og træder ikke i stedet for dette.

2. Unionsborgerne har de rettigheder og er underlagt de pligter, der er indeholdt i traktaterne. De har bl.a. følgende rettigheder:

a) de har ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område

[...]

Disse rettigheder udøves med de begrænsninger og på de betingelser, der er fastsat i traktaterne og i foranstaltninger vedtaget med henblik på deres gennemførelse.«

6 Artikel 21, stk. 1, TEUF bestemmer:

»Enhver unionsborger har ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område med de begrænsninger og på de betingelser, der er fastsat i traktaterne og i gennemførelsesbestemmelserne hertil.«

Chartret

7 Chartrets artikel 1 med overskriften »Den menneskelige værdighed« fastsætter:

»Den menneskelige værdighed er ukrænkelig. Den skal respekteres og beskyttes.«

8 Chartrets artikel 7 med overskriften »Respekt for privatliv og familieliv« bestemmer:

»Enhver har ret til respekt for sit privatliv og familieliv, sit hjem og sin kommunikation.«

9 Chartrets artikel 20 med overskriften »Lighed for loven« fastsætter:

»Alle mennesker er lige for loven.«

10 Chartrets artikel 21 med overskriften »Ikke-forskelsbehandling« bestemmer følgende i stk. 1:

»Enhver forskelsbehandling på grund af køn, race, farve, etnisk eller social oprindelse, genetiske anlæg, sprog, religion eller tro, politiske eller andre anskuelser, tilhørsforhold til et nationalt mindretal, formueforhold, fødsel, handicap, alder, seksuel orientering eller ethvert andet forhold er forbudt.«

11 Chartrets artikel 45 med overskriften »Fri bevægelighed og opholdsret« bestemmer:

»1. Enhver unionsborger har ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område.

2. Fri bevægelighed og opholdsret kan i overensstemmelse med traktaterne indrømmes tredjelandsstatsborgere, der har lovligt ophold på en medlemsstats område.«

Udtrædelsesaftalen

12 Aftalen om Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab (EUT 2020, L 29, s. 7), der blev vedtaget den 17. oktober 2019 og trådte i kraft den 1. februar 2020 (herefter »udtrædelsesaftalen«), blev godkendt på Unionens og Det Europæiske Atomenergifællesskabs (Euratoms) vegne ved Rådets afgørelse (EU) 2020/135 af 30. januar 2020 (EUT 2020, L 29, s. 1).

13 Fjerde, sjette og ottende afsnit i præamblen til denne aftale har følgende ordlyd:

»Som minder om, at EU-retten og Euratomretten i sin helhed i overensstemmelse med artikel 50 [TEU] sammenholdt med […] artikel 106a [EA] og med forbehold af denne aftales bestemmelser ophører med at finde anvendelse på Det Forenede Kongerige på datoen for denne aftales ikrafttræden,

[…]

[s]om erkender, at det er nødvendigt at sikre en gensidig beskyttelse af unionsborgere og statsborgere i Det Forenede Kongerige samt af deres respektive familiemedlemmer, hvis disse har udøvet retten til fri bevægelighed inden en i denne aftale fastsat dato, og at sikre, at de rettigheder, de har i medfør af denne aftale, kan håndhæves og er baseret på princippet om ikkeforskelsbehandling; […]

[…]

[s]om tager i betragtning, at det er i både Unionens og Det Forenede Kongeriges interesse at fastlægge en overgangsperiode eller gennemførelsesperiode, i hvilken EU-retten, herunder internationale aftaler […] bør finde anvendelse for og i Det Forenede Kongerige og som hovedregel med samme virkning for så vidt angår medlemsstaterne for at undgå forstyrrelser i den periode, hvor der føres forhandlinger om aftalen/aftalerne om de fremtidige forbindelser.«

14 Den nævnte aftales artikel 126 med overskriften »Overgangsperiode« fastsætter:

»Der er en overgangs- eller gennemførelsesperiode, som starter på dagen for denne aftales ikrafttræden og slutter den 31. december 2020.«

15 Samme aftales artikel 127 med overskriften »Overgangsperiodens anvendelsesområde« bestemmer:

»1. Medmindre andet er fastsat i denne aftale, finder EU-retten anvendelse på og i Det Forenede Kongerige i overgangsperioden.

[…]

3. I overgangsperioden har den EU-ret, som finder anvendelse i henhold til stk. 1, samme retsvirkninger over for og i Det Forenede Kongerige som i Unionen og dens medlemsstater, og den fortolkes og anvendes i overensstemmelse med de samme metoder og generelle principper, som finder anvendelse i Unionen.

[…]

6. Medmindre andet er fastsat i denne aftale, forstås enhver henvisning til medlemsstaterne i den EU-ret, som finder anvendelse i henhold til stk. 1, herunder som gennemført og anvendt af medlemsstaterne, i overgangsperioden således, at den omfatter Det Forenede Kongerige.

[…]«

16 I medfør af udtrædelsesaftalens artikel 185 trådte aftalen i kraft den 1. februar 2020.

Rumænsk ret

17 Artikel 9 i Legea nr. 119/1996 cu privire la actele de stare civilă (lov nr. 119/1996 om civilstandsattester) af 16. oktober 1996, som offentliggjort på ny (*Monitorul Oficial al României*, del I, nr. 339 af 18.5.2012), i den affattelse, der finder anvendelse på tvisten i hovedsagen (herefter »lov nr. 119/1996«), har følgende ordlyd:

»Såfremt personregistrets tjenestemand eller den funktionær, som varetager personregistrets opgaver, afslår at udfærdige et dokument eller indføre en oplysning, som er omfattet af dennes kompetence, kan den skadelidte anlægge sag ved den kompetente ret i henhold til loven.«

18 Denne lovs artikel 41, stk. 1-3, bestemmer:

»1. Rumænske statsborgeres attester om civilretlige forhold, der er udstedt af udenlandske myndigheder, har kun bevisværdi i indlandet, hvis de er indført i de rumænske personregistre.

2. Den rumænske statsborger skal senest seks måneder efter registreringen af dokumentet eller det civilretlige forhold hos de udenlandske myndigheder eller efter datoen for erhvervelse/generhvervelse af rumænsk statsborgerskab anmode om indførelse af attester/udskrifter om civilretlige forhold ved den lokale offentlige tjeneste for personregisterføring, ved borgmesterkontoret i den kompetente territoriale administrative enhed eller ved Rumæniens diplomatiske eller konsulære repræsentationer.

3. Indførelsen af attester/udskrifter/flersprogede udskrifter om civilretlige forhold foretages i udlandet med samtykke fra lederne af de diplomatiske eller konsulære repræsentationer og i indlandet med samtykke fra borgmesteren i den territoriale administrative enhed på det sted, hvor indehaveren eller ansøgeren har bopæl/havde sin sidste bopæl i Rumænien, og efter samstemmende udtalelse fra lederne for det regionale offentlige personregister/det lokale offentlige personregister i Bukarest-sektoren, og grundene til et afslag herpå skal angives.«

19 Den nævnte lovs artikel 43 er sålydende:

»I fødselsattester, og i givet fald i vielses- eller dødsattester, indføres oplysninger om ændringer i en persons civilretlige forhold i følgende tilfælde:

[...]

f) navneændring

[...]

i) kønsskifte, på baggrund af en endelig retsafgørelse

[...]«

20 Samme lovs artikel 57, stk. 1, fastsætter:

»Sletning, supplering eller ændring af attester om civilretlige forhold og oplysningerne heri kan kun finde sted i kraft af en endelig retsafgørelse.«

21 Artikel 4, stk. 2, i Ordonanța Guvernului nr. 41/2003 privind dobândirea și schimbarea pe cale administrativă a numelor persoanelor fizice (regeringens kendelse nr. 41/2003 om erhvervelse og ændring af fysiske personers navne ad administrativ vej) af 30. januar 2003 (*Monitorul Oficial al României*, del I, nr. 68 af 2.2.2003), fastsatte:

»Anmodninger om navneændring imødekommes i følgende tilfælde:

[...]

l) når en person har opnået godkendelse af kønsskiftet ved en retsafgørelse, der er blevet endelig og retskraftig, og anmoder om at bære et dertil svarende navn, idet den pågældende forelægger et retslægeligt dokument med angivelse af dennes køn.

[...]«

22 Artikel 131, stk. 2, i Metodologie cu privire la aplicarea unitară a dispozițiilor în materie de stare civilă (metode til ensartet anvendelse af bestemmelserne om civilretlige forhold), godkendt ved Hotărârea Guvernului nr. 64/2011 (regeringsafgørelse nr. 64/2011) af 26. januar 2011 (*Monitorul Oficial al României*, del I, nr. 151 af 2.3.2011), har følgende ordlyd:

»Det [personlige identifikationsnummer] tildeles på grundlag af de oplysninger, der er anført i fødselsattesten vedrørende køn og fødselsdato.«

23 I henhold til artikel 19, stk. 1, litra i), i Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2005 privind evidența, domicil, reședința și actele de identitate ale cetățenilor români (regeringens hastedekret nr. 97/2005 om registrering af personer, bopæl, opholdssted og identitetspapirer for rumænske statsborgere) af 14. juli 2005, som offentliggjort på ny (*Monitorul Oficial al României*, del I, nr. 719 af 12.10.2011), udsteder den offentlige tjeneste, der er ansvarlig for personregistret, et nyt identitetsbevis i tilfælde af kønsskifte.

Tvisten i hovedsagen og de præjudicielle spørgsmål

24 M.-A.A. er en person født den 24. august 1992 i Cluj-Napoca i județul Cluj (distriktet Cluj, Rumænien), som ved fødslen blev registreret som kvinde. Hans rumænske fødselsattest indeholder således et kvindeligt fornavn, identificerer ham som kvinde og tildeler ham et personligt identifikationsnummer, der ligeledes identificerer ham som værende af dette køn.

25 Efter at være flyttet til Det Forenede Kongerige med sine forældre i 2008 opnåede M.-A.A. den 21. april 2016 britisk statsborgerskab ved naturalisation.

26 Den 27. februar 2017 ændrede M.-A.A. i Det Forenede Kongerige sit fornavn og sin tiltaleform fra kvindeligt til mandligt i henhold til Deed Poll-proceduren, som gør det muligt for britiske statsborgere at ændre deres efternavn eller fornavn ved blot at indgive en erklæring. Dernæst fik han udskiftet visse officielle dokumenter, som var udstedt af de britiske myndigheder, nærmere bestemt sit kørekort og sit pas, der blev udstedt i hans nye navn.

27 Den 29. juni 2020 fik M.-A.A. i Det Forenede Kongerige udstedt et Gender Recognition Certificate (kønsidentitetsattest), som bekræfter hans mandlige kønsidentitet.

28 I maj 2021 anmodede M.-A.A. på grundlag af den erklæring, der blev afgivet i forbindelse med Deed Poll-proceduren, og kønsidentitetsattesten tjenesten for civilretlige forhold ved personregisterdirektoratet i Cluj om i hans fødselsattest at indføre oplysningerne vedrørende ændringen af hans fornavn, køn og personlige identifikationsnummer, således at disse svarede til det mandlige køn, samt om at udstede en ny fødselsattest med disse nye oplysninger til ham.

29 Ved afgørelse af 21. juni 2021 afslog de rumænske myndigheder M.-A.A.s anmodning bl.a. med den begrundelse, at i henhold til artikel 43, litra i), i lov nr. 119/1996, sammenholdt med artikel 4, stk. 2, litra l), i regeringsdekret nr. 41/2003, kan oplysningen vedrørende en persons ændring af kønsidentitet først anføres i den pågældendes fødselsattest, når den er blevet godkendt ved en retsafgørelse, der er blevet endelig.

30 Den 14. september 2021 har M.-A.A. anlagt sag ved Judecătoria Sectorului 6 Bucureşti (retten i første instans, afdeling 6, i Bukarest, Rumænien), som er den forelæggende ret, mod tjenesten for civilretlige forhold ved personregisterdirektoratet i Cluj, direktoratet med ansvar for personregistret og forvaltningen af personregisterførere under indenrigsministeriet og

Cluj-Napoca kommune med henblik på, at disse myndigheder i hans fødselsattest tilpligtes at indføre oplysninger vedrørende ændringen af hans fornavn, kønsidentitet og personlige identifikationsnummer, således at de svarer til det mandlige køn, samt at udstede en ny fødselsattest med disse nye oplysninger til ham.

31 M.-A.A. har navnlig nedlagt påstand om, at den forelæggende ret tilpligter de nævnte myndigheder til under direkte anvendelse af EU-retten, og navnlig enhver unionsborgers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, at bringe hans fødselsattest i overensstemmelse med hans fornavn og kønsidentitet, der er lovligt opnået i Det Forenede Kongerige, således at han kan udøve denne ret uden hindringer gennem besiddelsen af et rejsedokument, der er i overensstemmelse med hans mandlige kønsidentitet. Ifølge M.-A.A. vil forpligtelsen til at indlede en ny retslig procedure i Rumænien med henblik på at opnå godkendelse af ændringen af kønsidentitet udsætte ham for en risiko for at opnå et resultat, der er i strid med den løsning, som de britiske myndigheder har valgt. Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol fastslog desuden i dom af 19. januar 2021, X og Y mod Rumænien (CE:ECHR:2021:0119JUD000214516), at denne procedure mangler klarhed og forudsigelighed.

32 Den forelæggende ret er af den opfattelse, at spørgsmålet om, hvorvidt M.-A.A.s påstande skal tages til følge, og dermed afgørelsen af tvisten i hovedsagen, afhænger af fortolkningen af EU-retlige bestemmelser, navnlig af artikel 2 TEU, artikel 18 TEUF, 20 TEUF og 21 TEUF samt chartrets artikel 7, 20, 21 og 45. Den forelæggende ret ønsker nærmere bestemt oplyst, om unionsborgerskabet og retten til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område er til hinder for en national lovgivning, der pålægger den pågældende at indlede en ny procedure ved de nationale retter med henblik på en ændring af kønsidentiteten, når den pågældende allerede med held har afsluttet en procedure med henblik herpå i en anden medlemsstat, hvor han ligeledes er statsborger.

33 Under henvisning til Domstolens relevante praksis på området, bl.a. dom af 2. oktober 2003, Garcia Avello (C-148/02, EU:C:2003:539), af 14. oktober 2008, Grunkin og Paul (C-353/06, EU:C:2008:559), af 8. juni 2017, Freitag (C-541/15, EU:C:2017:432), og af 14. december 2021, Stolitjna obsjtjina, rajon »Pantjarevo« (C-490/20, EU:C:2021:1008), er den forelæggende ret af den opfattelse, at besvarelsen af dette spørgsmål ikke følger af denne praksis med den fornødne klarhed.

34 Såfremt det nævnte spørgsmål besvares bekræftende, ønsker den forelæggende ret endvidere oplyst, hvilken betydning Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen har for løsningen af tvisten i hovedsagen. Den forelæggende ret har bl.a. anført, at proceduren for ændring af kønsidentiteten i det foreliggende tilfælde blev indledt i Det Forenede Kongerige inden denne stats udtræden af Unionen, men blev afsluttet efter denne udtræden i løbet af overgangsperioden. Det skal derfor afgøres, om Rumænien under sådanne omstændigheder er forpligtet til at anerkende retsvirkningerne af denne procedure for ændring af kønsidentitet, der er gennemført i Det Forenede Kongerige.

35 På denne baggrund har Judecătoria Sectorului 6 București (retten i første instans, afdeling 6, i Bukarest) besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»1) Er den omstændighed, at artikel 43, litra i), og artikel 57 i [lov nr. 119/1996] dels ikke anerkender ændring af oplysninger om køn og fornavn i [personregistret], som en transmand med statsborgerskab i to medlemsstater (Rumænien og en anden medlemsstat) har fået foretaget i en anden medlemsstat efter proceduren vedrørende retlig anerkendelse af køn, dels

kræver, at denne rumænske statsborger indleder en ny særskilt [retslig] procedure i Rumænien, mod det lokale [personregisterdirektorat], som ifølge Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol er uklar og uforudsigelig (dom af 19.1.2021, X og Y mod Rumænien, [CE:ECHR:2021:0119JUD000214516]), og som kan føre til en modsatrettet afgørelse i forhold til den, som er blevet truffet i den anden medlemsstat, til hinder for udøvelse af retten til unionsborgerskab (artikel 20 [TEUF]) og/eller unionsborgerens ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område (artikel 21 [TEUF] og [chartrets] artikel 45 [...]) under overholdelse af vilkårene for værdighed, lighed for loven og ikke-forskelsbehandling (artikel 2 [TEU], artikel 18 [TEUF] samt [chartrets] artikel 1, 20 og 21 [...]) og med respekt for privatliv og familieliv ([chartrets] artikel 7 [...])?

2) Påvirker Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Den Europæiske Union besvarelsen af det ovenstående spørgsmål, navnlig såfremt i) proceduren vedrørende ændring af [personregistrets] oplysninger blev indledt inden Brexit og afsluttet i overgangsperioden, og ii) Brexits virkning indebærer, at den pågældende kun kan udøve de rettigheder, der er forbundet med unionsborgerskab, herunder retten til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, på grundlag af rumænske identitetsdokumenter eller rumænsk rejselegitimation, hvor den pågældende er identificeret med kvindeligt køn og fornavn, i modsætning til den allerede retligt anerkendte kønsidentitet?«

Formaliteten vedrørende anmodningen om præjudiciel afgørelse

36 Den rumænske regering er af den opfattelse, at anmodningen om præjudiciel afgørelse ikke kan antages til realitetsbehandling, idet M.-A.A. først i maj 2021, dvs. efter udløbet af den overgangsperiode, der i henhold til udtrædelsesaftalens artikel 126 var fastsat til den 31. december 2020, indgav sin anmodning til de kompetente rumænske myndigheder om, at ændringen af hans fornavn og kønsidentitet, der var blevet lovligt opnået i Det Forenede Kongerige i 2017 og 2020, blev indført i hans rumænske fødselsattest.

37 Ifølge denne regering var Det Forenede Kongerige således på det tidspunkt, hvor sagen blev indbragt for disse myndigheder, et tredjeland i forhold til Unionen, således at unionsborgere og statsborgere i Det Forenede Kongerige ikke længere kunne påberåbe sig deres rettigheder i medfør af udtrædelsesaftalen. Under henvisning til dom af 12. maj 2011, Runevič-Vardyn og Wardyn (C-391/09, EU:C:2011:291, præmis 55 og 56), hvori Domstolen fastslog, at EUF-traktatens bestemmelser om unionsborgerskab finder anvendelse på nuværende virkninger af situationer, der er opstået før en medlemsstats tiltrædelse af Unionen, har den nævnte regering gjort gældende, at disse bestemmelser efter en stats udtræden af Unionen ikke længere kan anvendes mutatis mutandis på nuværende virkninger af situationer, der er opstået, mens denne stat stadig var medlem af Unionen. Der er således i det foreliggende tilfælde tale om en rent intern situation.

38 I denne henseende bemærkes, at ifølge fast retspraksis tilkommer det, inden for rammerne af det samarbejde, der i henhold til artikel 267 TEUF er indført mellem Domstolen og de nationale retter, udelukkende den nationale ret, for hvilken tvisten er indbragt, og som har ansvaret for den retsafgørelse, der skal træffes, på grundlag af omstændighederne i den konkrete sag at vurdere, både om en præjudiciel afgørelse er nødvendig for, at den kan afsige dom, og relevansen af de spørgsmål, den forelægger Domstolen. Når de stillede spørgsmål vedrører fortolkningen af

EU-retten, er Domstolen derfor principielt forpligtet til at træffe afgørelse (dom af 15.7.2021, The Department for Communities in Northern Ireland, C-709/20, EU:C:2021:602, præmis 54 og den deri nævnte retspraksis).

39 Domstolen kan kun afvise at træffe afgørelse om et præjudicielt spørgsmål forelagt af en national ret, hvis det klart fremgår, at den ønskede fortolkning af EU-retten savner enhver forbindelse med realiteten i hovedsagen eller dennes genstand, såfremt problemet er af hypotetisk karakter, eller såfremt Domstolen ikke råder over de faktiske og retlige oplysninger, som er nødvendige for, at den kan give en hensigtsmæssig besvarelse af de forelagte spørgsmål (dom af 15.7.2021, The Department for Communities in Northern Ireland, C-709/20, EU:C:2021:602, præmis 55 og den deri nævnte retspraksis).

40 I det foreliggende tilfælde har den forelæggende ret anmodet Domstolen om en fortolkning af bl.a. EUF-traktatens bestemmelser om unionsborgerskab, herunder artikel 21, stk. 1, TEUF i forbindelse med en sag, hvor en person, der er statsborger i Rumænien, hvor vedkommende er født, og statsborger i Det Forenede Kongerige, hvor han har boet siden 2008, har anmodet de kompetente rumænske myndigheder om at ajourføre sin fødselsattest, således at den er i overensstemmelse med hans nye fornavn og nye kønsidentitet, som blev lovligt opnået i Det Forenede Kongerige inden overgangsperiodens udløb den 31. december 2020.

41 I denne henseende bemærkes for det første, at en statsborger i en medlemsstat, der i sin egenskab af unionsborger har udøvet sin ret til at færdes og opholde sig frit i en anden medlemsstat end sin oprindelsesmedlemsstat, kan påberåbe sig de rettigheder, der følger af denne egenskab, bl.a. rettighederne fastsat i artikel 21, stk. 1, TEUF, herunder i givet fald i forhold til sin oprindelsesmedlemsstat (dom af 14.12.2021, Stolitjna obsjtjina, rajon »Pantjarevo«, C-490/20, EU:C:2021:1008, præmis 42 og den deri nævnte retspraksis).

42 I det foreliggende tilfælde blev ændringerne vedrørende M.-A.A.s civilretlige stilling foretaget i Det Forenede Kongerige, mens denne stat stadig var en EU-medlemsstat for så vidt angår ændringen af fornavnet, og i overgangsperioden for så vidt angår ændringen af kønsidentitet.

43 For det andet bemærkes, at selv om Det Forenede Kongerige den 1. februar 2020, hvor udtrædelsesaftalen trådte i kraft, udtrådte af Unionen og således blev et tredjeland, fastsætter denne aftales artikel 126 imidlertid en overgangsperiode mellem datoen for den nævnte aftales ikrafttræden, dvs. den 1. februar 2020, og den 31. december 2020. I overensstemmelse med samme aftales artikel 127, stk. 6, skal Det Forenede Kongerige i denne periode, bl.a. med henblik på reglerne om unionsborgerskab og fri bevægelighed for personer, anses for at være en »medlemsstat« og ikke for at være et tredjeland, idet artikel 127, stk. 1, i øvrigt præciserer, at EU-retten fandt anvendelse i Det Forenede Kongerige i den nævnte periode (jf. i denne retning dom af 15.7.2021, The Department for Communities in Northern Ireland, C-709/20, EU:C:2021:602, præmis 47 og 48, og af 14.3.2024, Kommissionen mod Det Forenede Kongerige (Dom fra Supreme Court), C-516/22, EU:C:2024:231, præmis 53).

44 Som generaladvokaten i det væsentlige har anført i punkt 44-46 i forslaget til afgørelse, forholder det sig derfor således, at for så vidt som M.-A.A. i sin egenskab af unionsborger i sin oprindelsesmedlemsstat har påberåbt sig anerkendelse af sin ændring af fornavn og kønsidentitet, der blev opnået i forbindelse med hans udøvelse af sin ret til fri bevægelighed og ophold i Det Forenede Kongerige, henholdsvis inden denne medlemsstats udtræden af Unionen

og inden overgangsperiodens udløb, kan han over for denne oprindelsesmedlemsstat påberåbe sig de rettigheder, der er knyttet til denne egenskab, navnlig de rettigheder, der er fastsat i artikel 20 TEUF og 21 TEUF, og dette ligeledes efter udløbet af denne periode.

45 Den i hovedsagen omhandlede situation kan derfor ikke sidestilles med en rent intern situation alene med den begrundelse, at det var efter den 31. december 2020, som i udtrædelsesaftalen er fastsat som udløbet af overgangsperioden, at M.-A.A. indgav en anmodning til de kompetente rumænske myndigheder om indførelse af oplysninger vedrørende ændringen af hans fornavn og kønsidentitet i hans fødselsattest.

46 Anmodningen om præjudiciel afgørelse kan derfor antages til realitetsbehandling.

De præjudicielle spørgsmål

47 Med spørgsmålene, som skal behandles samlet, ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om artikel 20 TEUF og artikel 21, stk. 1, TEUF, sammenholdt med chartrets artikel 7 og 45, skal fortolkes således, at disse bestemmelser er til hinder for en medlemsstats lovgivning, som ikke gør det muligt i en fødselsattest for en statsborger i denne medlemsstat at anerkende og indføre en ændring af fornavn og kønsidentitet, som er lovligt opnået i en anden medlemsstat i forbindelse med den pågældendes udøvelse af sin ret til fri bevægelighed og ophold, med den konsekvens, at denne person er nødsaget til at indlede en ny retslig procedure vedrørende ændring af kønsidentitet i denne første medlemsstat, som ikke tager hensyn til denne ændring, der allerede er lovligt opnået i denne anden medlemsstat.

48 Den forelæggende ret ønsker ligeledes oplyst, om det har nogen betydning for besvarelsen af dette spørgsmål, at den stat, hvor ændringen af fornavnet og kønsidentiteten blev lovligt opnået, i det foreliggende tilfælde Det Forenede Kongerige, nu ikke længere er en EU-medlemsstat.

49 I sidstnævnte henseende bemærkes indledningsvis, at det følger af betragtningerne i nærværende doms præmis 41-45 om, hvorvidt nærværende anmodning om præjudiciel afgørelse kan antages til realitetsbehandling, at den omstændighed, at Det Forenede Kongerige ikke længere er en EU-medlemsstat, er uden betydning for besvarelsen af det første præjudicielle spørgsmål, for så vidt som M.-A.A.s situation henhører under anvendelsesområdet for artikel 20 TEUF og artikel 21, stk. 1, TEUF.

50 På denne baggrund skal det bemærkes, at som rumænsk statsborger har M.-A.A. i medfør af artikel 20, stk. 1, TEUF status som unionsborger.

51 Ifølge Domstolens faste praksis er unionsborgerskabets formål at skabe den grundlæggende status for medlemsstaternes statsborgere (dom af 5.6.2018, Coman m.fl., C-673/16, EU:C:2018:385, præmis 30, og af 14.12.2021, Stolitjna obsjtjina, rajon »Pantjarevo«, C-490/20, EU:C:2021:1008, præmis 41 og den deri nævnte retspraksis).

52 Artikel 20, stk. 2, TEUF samt artikel 21 TEUF og 22 TEUF knytter en række rettigheder til denne status som unionsborger. Unionsborgerskabet giver navnlig i overensstemmelse med artikel 20, stk. 2, litra a), TEUF og artikel 21, stk. 1, TEUF enhver unionsborger en grundlæggende og individuel ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område med de begrænsninger og på de betingelser, der er fastsat i EUF-traktaten og i

gennemførelsesbestemmelserne hertil (dom af 9.6.2022, Préfet du Gers og Institut national de la statistique et des études économiques, C-673/20, EU:C:2022:449, præmis 50 og den deri nævnte retspraksis).

53 På EU-rettens nuværende udviklingstrin er spørgsmål om personers civilretlige stilling, som reglerne om en persons ændring af fornavn og kønsidentitet henhører under, et område, der henhører under medlemsstaternes kompetence, og EU-retten gør ikke indgreb i denne kompetence. Medlemsstaterne skal imidlertid under udøvelsen af denne kompetence overholde EU-retten og navnlig EUF-traktatens bestemmelser om den ret, der tilkommer enhver unionsborger til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, idet de med henblik herpå anerkender den civilretlige stilling for personer, der er etableret i en anden medlemsstat, i overensstemmelse med dennes lovgivning (jf. i denne retning dom af 26.6.2018, MB (Kønsskifte og arbejdsophørspension), C-451/16, EU:C:2018:492, præmis 29, og af 14.12.2021, Stolitjna obsjtjina, rajon »Pantjarevo«, C-490/20, EU:C:2021:1008, præmis 52 og den deri nævnte retspraksis).

54 Hvad i denne henseende angår en medlemsstats myndigheders afslag på at anerkende navnet på en statsborger i samme medlemsstat, der har udøvet sin ret til fri bevægelighed, og som også er statsborger i en anden medlemsstat, således som navnet er fastsat i den sidstnævnte medlemsstat, kan dette afslag være en hindring for udøvelsen af den i artikel 21 TEUF fastsatte ret til frit at færdes og tage ophold på medlemsstaternes område. Det er nemlig sandsynligt, at der vil opstå risiko for forveksling og ulemper som følge af en uoverensstemmelse mellem to navne for den samme person, eftersom adskillige handlinger i dagligdagen på både det offentlige og private plan kræver, at man kan bevise sin identitet (jf. i denne retning dom af 8.6.2017, Freitag, C-541/15, EU:C:2017:432, præmis 36 og 37 og den deri nævnte retspraksis).

55 En sådan hindring kan ligeledes følge af disse myndigheders afslag på at anerkende en ændring af kønsidentiteten foretaget i henhold til de procedurer, der er fastsat herfor i den medlemsstat, hvor unionsborgeren har udøvet sin ret til at færdes og opholde sig frit, uanset om denne ændring er knyttet til en ændring af fornavnet, som i det foreliggende tilfælde, eller ej. I lighed med navnet definerer kønnet nemlig en persons identitet og personlige status. Følgelig kan et afslag på at ændre og anerkende den kønsidentitet, som en statsborger i en medlemsstat lovligt har opnået i en anden medlemsstat, for den pågældende give anledning til alvorlige ulemper både administrativt, erhvervsmæssigt og privat som omhandlet i Domstolens praksis (jf. i denne retning dom af 2.6.2016, Bogendorff von Wolffersdorff, C-438/14, EU:C:2016:401, præmis 38 og den deri nævnte retspraksis).

56 For en unionsborger, der som sagsøgeren i hovedsagen har udøvet sin ret til at færdes og opholde sig frit i en anden medlemsstat, og som under sit ophold i sidstnævnte stat har ændret sit fornavn og sin kønsidentitet i henhold til de procedurer, der er fastsat herfor i denne anden medlemsstat, består der en konkret risiko for, at den pågældende på grund af den omstændighed, at vedkommende har to forskellige fornavne og tillægges to forskellige kønsidentiteter, skal fjerne tvivl med hensyn til sin identitet og om ægtheden af dokumenter, som vedkommende fremlægger, eller om rigtigheden af de deri indeholdte oplysninger, hvilket er en omstændighed, der kan hindre udøvelsen af den ret, der følger af artikel 21 TEUF (jf. i denne retning dom af 2.6.2016, Bogendorff von Wolffersdorff, C-438/14, EU:C:2016:401, præmis 40 og den deri nævnte retspraksis, og af 8.6.2017, Freitag, C-541/15, EU:C:2017:432, præmis 38).

57 Den omstændighed, at en medlemsstats kompetente myndigheder på området for civilstand afslår i civilstandsregistret, herunder i en fødselsattest for en statsborger i denne medlemsstat, at anerkende og indføre en ændring af fornavn og kønsidentitet, som den pågældende lovligt har opnået i en anden medlemsstat, på grundlag af en national lovgivning, der ikke tillader en sådan anerkendelse og indførelse, med den virkning, at den pågældende er nødsaget til at indlede en ny retslig procedure vedrørende ændring af kønsidentitet i denne første medlemsstat, som ikke tager hensyn til denne ændring, der allerede er lovligt opnået i denne anden medlemsstat, kan følgelig begrænse udøvelsen af retten til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område.

58 En sådan restriktion skal ligeledes konstateres for så vidt angår den ret, der er fastsat i chartrets artikel 45, stk. 1. Denne ret svarer nemlig til den ret, der er sikret ved artikel 20, stk. 2, første afsnit, litra a), TEUF, og som i henhold til artikel 20, stk. 2, andet afsnit, TEUF og chartrets artikel 52, stk. 2, skal udøves med de begrænsninger og på de betingelser, der er fastsat i traktaterne og i foranstaltninger vedtaget med henblik på deres gennemførelse. Enhver ubegrundet restriktion for de rettigheder, der er fastsat i artikel 21, stk. 1, TEUF, er derfor nødvendigvis i strid med chartrets artikel 45, stk. 1, for så vidt som den i chartret fastsatte ret for enhver unionsborger til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område afspejler den ret, der er tillagt ved artikel 21, stk. 1, TEUF (dom af 22.2.2024, Direcția pentru Evidența Persoanelor și Administrarea Bazelor de Date, C-491/21, EU:C:2024:143, præmis 49 og 50).

59 Det følger af fast retspraksis, at en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, der kan begrænse udøvelsen af denne ret, som er fastsat i artikel 21 TEUF, kun kan begrundes, såfremt den er baseret på objektive hensyn og står i et rimeligt forhold til det formål, der lovligt tilstræbes med den nationale lovgivning (dom af 2.6.2016, Bogendorff von Wolffersdorff, C-438/14, EU:C:2016:401, præmis 48 og den deri nævnte retspraksis).

60 I denne sammenhæng skal det endvidere bemærkes, at det følger af fast retspraksis, at en national lovgivning, som er til hinder for, at en transkønnet person – hvis dennes kønsidentitet ikke anerkendes – kan opfylde en betingelse, der er nødvendig for at kunne udøve en rettighed, der er beskyttet af EU-retten, principielt skal anses for at være uforenelig med EU-retten (jf. i denne retning dom af 27.4.2006, Richards, C-423/04, EU:C:2006:256, præmis 31 og den deri nævnte retspraksis).

61 I det foreliggende tilfælde har hverken den forelæggende ret eller den rumænske regering fremlagt oplysninger om de formål, der forfølges med den i hovedsagen omhandlede nationale lovgivning, som ikke gør det muligt i fødselsattesten at anerkende og indføre en ændring af fornavn og kønsidentitet, der er lovligt opnået i en anden medlemsstat, og som således nødsager den pågældende til at indlede en ny procedure for ændring af kønsidentiteten ved de nationale retter, som ikke tager hensyn til denne ændring, der allerede er lovligt opnået i denne anden medlemsstat.

62 Selv hvis det antages, at denne nationale lovgivning forfølger et legitimt formål, kan den under alle omstændigheder kun anses for at være begrundet, såfremt den er i overensstemmelse med de grundlæggende rettigheder, der er fastsat i chartret, og som Domstolen skal beskytte (dom af 14.12.2021, Stolitjna obsjtjina, rajon »Pantjarevo«, C-490/20, EU:C:2021:1008, præmis 58 og den deri nævnte retspraksis), og navnlig med retten til respekt for privatlivet som omhandlet i chartrets artikel 7.

63 I henhold til chartrets artikel 52, stk. 3, har de rettigheder, der er sikret ved artikel 7 heri, således som det fremgår af forklaringerne til chartret om grundlæggende rettigheder (EUT 2007, C 303, s. 17), i denne henseende samme betydning og omfang som dem, der er sikret ved artikel 8 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, undertegnet i Rom den 4. november 1950 (herefter »EMRK«) (dom af 14.12.2021, Stolitjna obsjtjina, rajon »Pantjarevo«, C-490/20, EU:C:2021:1008, præmis 60), idet sidstnævnte bestemmelse udgør en tærskel for minimumsbeskyttelse (jf. analogt dom af 29.7.2024, Alchaster, C-202/24, EU:C:2024:649, præmis 92 og den deri nævnte retspraksis).

64 I overensstemmelse med Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis beskytter EMRK's artikel 8 en persons seksuelle identitet som et grundlæggende element og et af de mest intime aspekter af vedkommendes privatliv. Denne bestemmelse omfatter således enhvers ret til at fastlægge detaljerne vedrørende sin menneskelige identitet, hvilket omfatter transseksuelle personers ret til personlig udvikling og fysisk og moralsk integritet samt respekt for og anerkendelse af deres seksuelle identitet (Menneskerettighedsdomstolens dom af 11.7.2002, Christine Goodwin mod Det Forenede Kongerige, CE:ECHR:2002:0711JUD002895795, §§ 77, 78 og 90, af 12.6.2003, van Kück mod Tyskland, CE:ECHR:2003:0612JUD003596897, §§ 69-75 og 82, og af 19.1.2021, X og Y mod Rumænien, CE:ECHR:2021:0119JUD000214516, §§ 147 og 165).

65 Med henblik herpå pålægger artikel 8 ud over negative forpligtelser, der har til formål at beskytte transseksuelle personer mod vilkårlige indgreb fra offentlige myndigheders side, staterne positive forpligtelser, som ligeledes indebærer, at der skal indføres effektive og tilgængelige procedurer, der sikrer en effektiv respekt for deres ret til seksuel identitet. Henset til denne rets særlige betydning har medlemsstaterne desuden kun en begrænset skønsmargen på dette område (Menneskerettighedsdomstolens dom af 19.1.2021, X og Y mod Rumænien, CE:ECHR:2021:0119JUD000214516, §§ 146-148 og den deri nævnte retspraksis, og af 1.12.2022, A.D. m.fl. mod Georgien, CE:ECHR:2022:1201JUD005786417, § 71).

66 Det følger således af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis, at medlemsstaterne i medfør af den nævnte artikel 8 er forpligtet til at fastsætte en klar og forudsigelig procedure for retlig anerkendelse af kønsidentitet, der muliggør kønsskifte, og dermed af navn eller personnummer, i officielle dokumenter på en hurtig, gennemsigtig og tilgængelig måde (Menneskerettighedsdomstolens dom af 19.1.2021, X og Y mod Rumænien, CE:ECHR:2021:0119JUD000214516, § 168).

67 Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol fastslog imidlertid i dom af 19. januar 2021, X og Y mod Rumænien (CE:ECHR:2021:0119JUD000214516, §§ 157 og 168), at den procedure, der er fastsat i den i hovedsagen omhandlede nationale lovgivning, skal anses for at være uforenelig med EMRK's artikel 8, for så vidt som denne procedure ikke opfylder de krav, der i denne bestemmelse er fastsat for behandlingen af en ansøgning om ændring af kønsidentitet, der for første gang indgives for en national ret.

68 Den nævnte procedure kan heller ikke udgøre et effektivt middel, der gør det muligt for en unionsborger, der under sit ophold i en anden medlemsstat og dermed i forbindelse med udøvelsen af den ret, der er sikret ved artikel 21 TEUF og chartrets artikel 45, allerede lovligt har opnået en ændring af sit fornavn og sin kønsidentitet i henhold til de procedurer, der er fastsat med henblik herpå i denne medlemsstat, effektivt at gøre de rettigheder gældende, som den pågældende er tillagt ved disse artikler, sammenholdt med chartrets artikel 7, og dette gælder så

meget desto mere, for så vidt som denne samme procedure udsætter denne borger for en risiko for, at den fører til et andet resultat end det, der er vedtaget af myndighederne i den medlemsstat, der lovligt har tildelt denne ændring af fornavn og kønsidentitet.

69 Det følger nemlig af fast retspraksis, at for at en national lovgivning som den, der vedrører indførelse i civilstandsregistrene af ændring af fornavn og kønsidentitet, kan anses for at være forenelig med EU-retten, er det nødvendigt, at de nationale bestemmelser eller den nationale procedure, der gør det muligt at indgive en ansøgning om en sådan indførelse, ikke gør det umuligt eller uforholdsmæssigt vanskeligt at gennemføre de rettigheder, der tillægges ved artikel 21 TEUF, og navnlig retten til anerkendelse af denne ændring. Udøvelsen af denne ret kan imidlertid drages i tvivl af den skønsbeføjelse, som de kompetente myndigheder råder over inden for rammerne af den procedure for anerkendelse og indførelse af fornavn og kønsidentitet, som de personer, der lovligt har opnået en ændring af deres fornavn og kønsidentitet i en anden medlemsstat, er underlagt. Den omstændighed, at der foreligger en sådan skønsbeføjelse, kan medføre en forskel mellem de to navne og de to kønsidentiteter, der gives til den samme person med henblik på at bevise dennes identitet, samt medføre de alvorlige ulemper af administrativ, erhvervsmæssig og privat art, der er nævnt i nærværende doms præmis 54 og 55.

70 En national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, der ikke gør det muligt at indføre et fornavn og en kønsidentitet, som lovligt er opnået i en anden medlemsstat, og som nødsager den pågældende til at indlede en ny retslig procedure for ændring af kønsidentitet i oprindelsesmedlemsstaten, idet der herved ses bort fra den omstændighed, at unionsborgeren allerede lovligt har opnået en ændring af sit fornavn og sin kønsidentitet i sin bopælsmedlemsstat og har fulgt de procedurer, der er fastsat med henblik herpå i denne sidstnævnte medlemsstat, tilsidesætter dermed de krav, der følger af artikel 21 TEUF.

71 Artikel 20 TEUF og artikel 21, stk. 1, TEUF, sammenholdt med chartrets artikel 7 og 45, skal fortolkes således, at disse bestemmelser er til hinder for en medlemsstats lovgivning, som ikke gør det muligt i en fødselsattest for en statsborger i denne medlemsstat at anerkende og indføre en ændring af fornavn og kønsidentitet, som er lovligt opnået i en anden medlemsstat i forbindelse med den pågældendes udøvelse af sin ret til fri bevægelighed og ophold, med den konsekvens, at denne person er nødsaget til at indlede en ny retslig procedure vedrørende ændring af kønsidentitet i denne første medlemsstat, som ikke tager hensyn til denne ændring, der allerede er lovligt opnået i denne anden medlemsstat. I denne henseende er det uden betydning, at anmodningen om anerkendelse og indførelse af ændringen af fornavn og kønsidentitet blev indgivet i denne første medlemsstat på et tidspunkt, hvor den anden medlemsstats udtræden af Unionen allerede var trådt i kraft.

Sagsomkostninger

72 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagsomkostningerne. Bortset fra nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Store Afdeling) for ret:

Artikel 20 TEUF og artikel 21, stk. 1, TEUF, sammenholdt med artikel 7 og 45 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,

skal fortolkes således, at

disse bestemmelser er til hinder for en medlemsstats lovgivning, som ikke gør det muligt i en fødselsattest for en statsborger i denne medlemsstat at anerkende og indføre en ændring af fornavn og kønsidentitet, som er lovligt opnået i en anden medlemsstat i forbindelse med den pågældendes udøvelse af sin ret til fri bevægelighed og ophold, med den konsekvens, at denne person er nødsaget til at indlede en ny retslig procedure vedrørende ændring af kønsidentitet i denne første medlemsstat, som ikke tager hensyn til denne ændring, der allerede er lovligt opnået i denne anden medlemsstat.

I denne henseende er det uden betydning, at anmodningen om anerkendelse og indførelse af ændringen af fornavn og kønsidentitet blev indgivet i denne første medlemsstat på et tidspunkt, hvor den anden medlemsstats udtræden af Den Europæiske Union allerede var trådt i kraft.

Underskrifter